

Solumdaki Kapı

– GÜLÜM ÇAMLISOY · 13 Ocak 2024

Rengi /açık bu gün göğün iklimse pek bir nemrut yüzünden düşen bin parça azadesi göğün ve işte yağın yağmura duacı bir esinti içime esen yelin selesinde saklı bir misafir b/ellediğim yeni günün ve hayallerin mutunda saklı bir alfabeyim.

Albenisi yok pek çok şeyin:

Şey, dediğime de bakmayın:

Şehla gözlerinde bulutların

Dokunaklı bir şarkı çalan

İçimin basında saklı o gitar sesi

Gamlı notalarsa pek bir efkâr yüklü

Ve işte solumdaki

O kapalı kapı:

Bu gün ve yarın kapalıyız, dercesine

Azat edilesi bir ruh hali

Kapışan yerin göğün esintisi

Sözcüklerinse vebali

Boynuma dolanan

Ve boyumu aşan dalgalar

Sabır taşı olsa insan çatlar

Boyunduruğunda kaderin

Alt yazı geçtiğim

Matbu düşler ve hayaller kahvesi

Hem köpüklü hem acı

Yanında giderken kırk yıllık dostluğun sonlanmış nakaratı

Peyderpey ölüyorum

Ama yetmiyor:

B/ölüyorum her bir parçamı

Zaman yetmiyor

Övünüyorum dünümle

Nakşeden bir anı

Çok mu batıyorum sahi, ahvalime?

Kıpraşan bir imge

İşte sancılandı kalemim

Can bulmak adına
Sözcükler bir bir zembille başladı inmeye
İNme indi sandım önce kaleme:
Hareketsiz ve ruhsuz ve güruhsuz
Nazar değdi sanki
Gövdesi kıpırtısız
Hele ki ucu nasıl da kırık
Kırgın yüreğim vurdumduymaz insanların esintisi
Hem d/okunurken içime
Hem de d/okuduğum bir bir her ilmeği

Ç/atık kaşlı rüzgâr
Sapladım mı merkezine kağıdın
Açıl Susam açıl
Kapanmaya müsait nice kapı
Ve işte taarruza geçti solumdaki anahtar:
Ha sol anahtarı ha sağdıcım
Sayamayacağım kadar çok duygu ne de olsa yağız
Bir esinti
Ağırdan alsam hayatı ne ki?

Dokunulmazlığı var kalbimin
Bir de okumadıkları içim
Bu yüzden neşrediyorum şiirleri
Her birinin hikâyesinden neler doğuyor
Açan güneşin ikbalı
Nesri doyumsuz bir yazım
İmlalarımda saklıym belki de sevgili bayım

Her açmaza girdiğimde koştuğum Hak Kapısı
Her aymazlığında hayatın
Şiirle dolu bir dik yokuşu
Kalemi baston belleyip de çıktığım
Ama yetmez
Kalem aynı zamanda sancağım
Ve dev/asa bir asa
Sapladığım kabrime
Yetinmeyi bilsem de
Doyumsuzdur yüreğim

Sadık olduğum kadar aşka ve yazmaya
Kapı duvar eşrafım
Kilitli yüreğim ve işte verdim şifresini

Vefalı bir katık
Azımsansam da asla haz etmediğim bir atık
Ben ki:
Düşkün yürekler kulvarında
Seken bir hece
Münferit iken o tek kelime
Hem küçük hem engin
Varsa yoksa aşk'ın sağdıcıyım
Ve solumda büyüyen devasa bir fidan
Yoksa nasıl gelirdim yola?

Yâdım ve adadığım ve anıldığım
Her şiir nasıl ki benim sevdalım
Sevdalandığım içimde saklı o alfabe
Binlerce harf ve kelime ekleyebilirim
Tek b/eklentisi olmayan ben iken
Varsın savrulsun nice zan
Varsın töhmet altında kalayım
Lakin ben güneşim
Balçığın asla sıvamayacağı bir neşrim
Bir nesir
Binlerce şiir
Nöbete kaldığım kadar
Hayatta edindiđim en müthiş vazife
Belki de şiirin yanından dahi geçemediğim
Lakin ben şiir yer içerim
Yarına ne yazacağımsa Allah kerim...